

me. Og med dette lovforslag tager man så et nyt skridt og siger, at nu kan vi også begynde at sortere nogle æg, som kan bruges til at redde nogle børn med alvorlige sygdomme. Sådan vil der hele tiden kunne komme nyt, hvor man skubber grænserne lidt hver gang. Det er politikernes opgave at finde ud af, hvor vi sætter grænsen. Hvad kan det have af konsekvenser på længere sigt, når vi flytter de grænser, og hvad er der af alternativer?

Enhedslisten sætter grænsen ved ægsortering og ved at skabe mennesker for at redde andre mennesker. Vi er både imod, at man sorterer nogle æg fra, og at man sorterer nogle til.

Danmark har en uhyggelig fortid som foregangsland med racehygiejne. Alle ønskede dengang at gøre det gode, at undgå, at der blev født børn, som man frygtede ikke ville få et godt liv. I dag kan vi se, hvad sådanne tanker førte til for nogle mennesker. Så galt går det forhåbentlig aldrig igen, men vi ønsker ikke at betræde den vej.

En fortsættelse ad glidebanen kan på sigt føre til accept af klonede mennesker. Det afvises i dag af de partier, der støtter dette lovforslag, men hvert lille skridt på glidebanen fører os nærmere, og vi må så gøre op hver især, hvor vi sætter grænsen.

Enhedslisten er bange for, at vores menneskesyn i samfundet ændrer sig i takt med, at de tekniske muligheder hele tiden ændrer sig. Vi ønsker ikke en udvikling, hvor det bliver forældrenes valg, om de vil have et handicappet barn eller ej, og hvor det bliver staten, der skal garantere, at man får et fejlfrit barn. Staten kan ikke garantere et lykkeligt liv, og det kan lige så vel ske, at barnet kommer ud for en ulykke eller en sygdom efter fødslen. Det, vi kan medvirke til, er, at staten kan skabe de bedst mulige rammer for, at den enkelte familie kan skabe sig det liv, den ønsker. Vi kan også arbejde på at forebygge ulykker, sygdomme og handicap f.eks. ved at fjerne de stoffer, der mistænkes for at give fertilitetsproblemer og fosterskader f.eks. ved at sikre en ordentlig svangreomsorg og ved at skabe et samfund med mindre stress samt ved at gøre det muligt og attraktivt at få børn, mens man er ung, og sikre, at der er god tid til at være sammen med ens børn.

Det løser jo ikke her og nu de konkrete problemer, som flertallet ønsker at løse ved at åbne for ægsortering med henblik på at skabe børn, der

kan redde deres søskende. Ægsortering er dog langtfra en sikker metode, og der er ingen garanti for, at de få børn om året, det drejer sig om i Danmark, vil kunne reddes, hvis vi åbner for den mulighed. Enhedslisten ønsker både af den grund, og fordi vi er imod ægsortering, at vi i stedet afsætter flere ressourcer til de alternative muligheder. Dels at udbygge vævsregistre både i Danmark og internationalt, og dels, at der forsøges i andre behandlingsmetoder. Vi har på andre områder set, at hvis der lykkes for én mulighed, finder forskerne ofte andre muligheder, selv om der på forhånd kun var peget på én løsning.

Kristendemokraternes medlem af udvalget vil stemme for sit eget ændringsforslag, men kan ikke støtte lovforslaget i dets helhed af flere grunde. Lovforslaget er blevet hastet igennem med meget kort tid til at gennemgå hørings svar, stille spørgsmål m.v., fordi en familie har ønsket at få denne behandling med henblik på at redde deres barn, der lider af den livstruende sygdom aplastisk anæmi. De sidste svar fra ministeriet på udvalgets spørgsmål er heller ikke kommet ind, før der skal skrives betænkning. Kristendemokraterne mener ikke, det er en forsvarlig måde at lave lovgivning på, når man bruger et sygt barn som spydspids for at haste etisk vidtgående ændringer igennem. Lovforslaget er desuden formuleret på en sådan måde, at man får det indtryk, at barnet vil blive rask, hvis Folketinget blot vedtager dette lovforslag. Faktum er derimod, at man kun kender til et eneste tilfælde på verdensplan, hvor et sygt barn er blevet rask efter at have modtaget stamceller fra sin donorsøskende, der var født efter præimplantationsdiagnostik. Ti medlemmer af Det Etske Råd mod et mindretal på syv har frarådet en ordning som den, der nu er på vej. Det har heller ikke gjort indtryk, fordi billedet af syge Patrick har fæstnet sig på alles nethinder. Kristendemokraterne ser hellere, at man koncentrerer indsatsen om at skaffe flere egnede donorer – også til dem med en mere kompleks vævstype end de fleste andre. Endvidere er chancen for den rette vævsforlignelse ved naturlig befrugtning uden sortering 25 pct. ifølge lovforslagets bemærkninger.

Brug af præimplantationsdiagnostik forudsætter, at mange fosteranlæg går til spilde, som ellers hver især kunne være blevet et unikt menneske som alle vi andre. Kristendemokraterne kan ikke acceptere, at der skal smides så mange fosteranlæg væk.